

gang i nu. Det, man tager fra Vestsjællands Amt næste år, er 60 mio. kr.

Vi kan jo lave en aftale her med hr. Thulesen Dahl om, at I lader være med at stemme for det her lovforslag. Dermed bliver der 60 mio. kr. ekstra til f.eks. Vestsjællands Amt, så de kan løse deres sygehusproblemer og ikke lukke de små sygehuse. Så er vi da kommet videre, og det var jo det, hr. Kristian Thulesen Dahl efterlyste.

Ellers må det være, fordi man fra Dansk Folkepartis side mener, at det med vold og magt er vigtigt at straffe de amter, som ikke har overholdt en aftale, mens man til gengæld ser gennem fingre med, at de politiske kammerater i regeringspartierne får lov til at bryde den aftale, de har indgået med både kommunerne og med amterne, på en række områder.

Hvis hr. Kristian Thulesen Dahl ikke ved, hvilke områder det er, så ligger der besvarelser til Kommunaludvalget på denne her sag. Der ligger et brev fra Amtsrådsforeningen, der ligger et brev fra Kommunernes Landsforening, hvor de påpeger adskillige brud på aftalen. Det er ret enkelt: Man straffer kun den ene, den anden får lov at slippe.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er en lidt fantastisk form for argumentation, hr. Kristian Thulesen Dahl kommer med. Der er jo ikke tale om, at Vestsjællands Amt har brugt penge til rødvin og svir eller tvivlsomme økonomiske transaktioner som eksempelvis i Farum Kommune, som også i kraft af et dårligt styre nu får en markant skatteforhøjelse. Den har man dog trods alt holdt uden for aftalen og sikret, at de ikke skal belægges med nogen strafskat.

I Vestsjællands Amt er situationen den, at man for at opretholde en rimelig velfærd inden for sygehussektoren, og fordi man har holdt skatten i ro en række år forud, meget gerne vil undgå at lukke sygehuse. Bl.a. fordi Dansk Folkeparti har skrevet til personalet på amtets sygehuse for at sige, at der ikke skal lukkes sygehuse. Det imødekommer amtet og siger, at det så kræver, at man har lidt penge at gøre det for. Så for at sikre velfærden får de en hammer i hovedet af Dansk Folkeparti. Det er vel nok solidaritet med dansk sygehusvæsen, Dansk Folkeparti lægger for dagen her.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mage til hykleri skal man da lede længe efter. Der foreligger altså et beslutningsforslag, som ligger til udvalgsbehandling mellem første og anden behandling, fremsat af Dansk Folkeparti. Hvad går forslaget ud på? Det går ud på, at vi forpligter regeringen til at optage forhandlinger med amterne med henblik på at undgå sygehuslukninger.

Så kommer hr. Ole Sohn og hr. Adelskov herop og siger, at det er forfærdeligt, man er på vej til at lukke sygehuse, det må vi gøre noget ved, så nu må Dansk Folkeparti som dem, der kan skaffe flertallet, sørge for at få det på plads.

Jamen der er kun at sige til det: Vores 22 mandater er leveret, forslaget ligger der. Det kan bringes til en næste behandling her i Folketingsalen, og hvis hr. Ole Sohn og hr. Adelskov i øvrigt kunne overbevise deres egne folketingsgrupper om det fornuftige i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, så kan vi søreme også få det vedtaget. Men tro mig, om ikke de to partier ikke kan lægge stemmer til et sådant forslag, og så vil man alligevel benytte denne her andenbehandling til at skose Dansk Folkeparti for, at der lukkes små sygehuse. Jamen det er dog fantastisk.

Kl. 14.35

Jeg tror alle de, der hører sådan en debat, virkelig må spørge: Hvad sker der? Hvad er vi vidne til? Hvad er det for noget, vi sidder og overværer? Hvad er det, vi lytter til? Enhver kan da se, at hvis man kan trykke på knapperne på baggrund af sådan et beslutningsforslag, så sætter man da en proces i gang, der går i den retning, vi kan høre, vi vil. Men det vil man ikke. Det vil man stemme imod.

Hvis det er, fordi det er os, der har fremsat det, ja, så kunne vi da lave den aftale, at hr. Adelskov kunne skrive af efter vores forslag og så fremsætte det. Vi skal nok lægge stemmerne til.

Ole Sohn (SF):

Ministeren skriver i den skriftlige fremsættelse til lovforslaget indledningsvis, at formålet med lovforslaget er at understøtte aftalesystemet mellem staten og amtskommunerne. Det er den ene parts udlægning af, hvad det er, vi har gang i her.

Den anden side er Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, altså de kommunale organisationer, som klart og utvetydigt har